

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/706/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219211
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713219211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľa : P. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, XXX XX W., právne zastúpený JUDr. Jozefom Pliešovským, advokátom so sídlom K. X, XXX XX V., proti odporkyni : Z. V., rod. M., nar. XX.XX. XXX, bytom A. XX, o odstránenie závadových prvkov pri hospodárení so spoločnou vecou, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/324/2013-88 zo dňa 23. septembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.), potvrdzuje.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bolo konanie v časti zastavené (výrok I.), sa nedotýka.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti týkajúcej sa povinnosti odporkyne odstrániť suché drevené WC, kurín, uloženú škridlu pri plote, okrasné dreviny, záhradku na pestovanie zeleniny zo spoločného dvora, vedeného ako parcela reg. „C“ pod parc. č. 207 o výmere 799 m² - zastavané plochy a nádvoria, evidovanú na LV č. XX Okresným úradom, odbor katastrálny C. C., okres Turčianske Teplice, obec Budiš, k.ú. A.. V tejto časti odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na ust. § 96 O.s.p., keď navrhovateľ návrh zobral späť s poukazom na to, že odporkyňa počas konania uvedené závadové prvky odstránila.

V časti odstránenia ďalšieho kurína na uvedenej parcele, neuvedenie do pôvodného stavu dreveného oplatenia, ktoré oddeľovalo spoločný dvor od parcely reg. „C“ parc. č. 212 a neodstránení zamurovaných železných stĺpikov, návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V tejto časti žalovaného návrhu mal súd za preukázané, že navrhovateľ sám rozhodol o hospodárení so spoločným dvorom bez možnosti, aby sa odporkyňa mohla vyjadriť a toto rozhodnutie jej zaslal listom zo dňa 23.03.2010 cestou právneho zástupcu. Zároveň v tomto rozhodnutí nebolo predmetom rozhodnutie uviesť do pôvodného stavu drevené oplatenie oddeľujúce dvor od parcely KNC č. 212 a o odstránení dvoch kurínov. V tomto smere teda nebolo preukázané žiadne rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka. Listy zo dňa 06.11.2013 a 27.02.2013 zaslané odporkyni požiadavky ďalšieho rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v žiadnom smere nespĺňajú. Pokiaľ sa týka odstránenia oplatenia pozostávajúceho zo železných stĺpikov a pletiva rozdeľujúceho spoločný dvor v zadnej časti, o tomto rozhodol navrhovateľ listom zo dňa 23.03.2010 ako rozhodujúci vlastník. V tejto časti odôvodnil, že oplatenie znemožňuje prechod susedom D. M. a W. H. z ich humna na cestu a zároveň predložil i jeho rozhodnutie ako väčšinového spoluvlastníka, ktorým umožnil pani D. M. a jej spolubývajúcemu W.

H. právo prechodu pešo, motorovými aj nemotorovými vozidlami a poľnohospodárskymi mechanizmami po spoločnom dvore. Ani k tomuto rozhodnutiu sa odporkyňa nemala možnosť vyjadriť. Odporkyňa predložila čestné prehlásenie Q. M., ktorý keď bol vlastníkom a v minulosti jeho rodičia domu č.s. XX a humna na parc. č. 215 tak nikdy nepoužívali zadnú časť humna ako príjazdovú cestu a nikdy nechodili cez spoločný dvor, v tom čase S.. Odporkyňa sa vyjadrila, že nejde o žiadne oplotenie, je to len prístupová brána s jedným oporným stĺpikom, čo bolo zrejme aj z ohliadky. Je to brána, ktorá sa dá otvoriť s tým, že ju môže používať aj navrhovateľ. Nikdy predtým nechodili majitelia humna cez ich spoločný dvor a nesúhlasí, aby cudzí ľudia chodili cez ich spoločný dvor. Podľa § 139 ods. 2 OZ odporkyňa nemala možnosť sa vyjadriť k rozhodnutiu hoci ide o zásadné rozhodnutie a bolo v rozpore s dobrými mravmi, vychádzajúc z dôkazov predložených odporkyňou. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom k pomeru úspechu a neúspechu, ktorý bol u oboch účastníkov zhruba rovnaký, berúc do úvahy späťvzatie žaloby z dôvodu odstránenia niektorých závadových prvkov odporkyňou, voči zamietnutiu žaloby rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote v časti zamietnutia žaloby a do trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odporkyňa je povinná odstrániť oplotenie pozostávajúce zo železných stĺpikov a pletiva na konci dvora, kurín a uviesť do pôvodného stavu drevené oplotenie oddeľujúce dvor od KN C parc. č. 212 na náklady odporkyne. Ďalej je povinná nahradiť mu trovy konania pred súdom prvého stupňa vo výške 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 415,01 eur ako aj trovy odvolacieho konania. Trvá na takomto postupe nakoľko odporkyňa bez povolenia stavebného úradu znemožňuje susedom D. M. a W. H. výjazd z ich humna na obecnú cestu a hlavne z toho dôvodu, že tento stĺpik a oplotenie nepostavila na hranici ich pozemku, ale do jeho vnútra. Uvedené je zrejme z vytyčovacieho náčrtu z 27.11.2013, vyhotoviteľa Georeality Turčianske Teplice, s.r.o., ktorý pripojil k návrhu na začatie konania. V prípade, že oplotenie by stálo na hranici spoločného dvora, nevznikli by problémy susedom. Týmto chce len zabrániť ďalšiemu sporu s dotknutými susedmi. Rovnako trvá na odstránení kurína, nakoľko vôbec nie je pravda, že odporkyňa tam má uložené nejaké náradie. A tiež trvá na uvedení dreveného oplotenia do pôvodného stavu oddeľujúceho dvor od ďalšieho pozemku, nakoľko tento zbúrala a spálila odporkyňa bez jeho súhlasu, napriek tomu, že oplotenie postavili ich právni predchodcovia. Odporkyňa klame, keď uvádza, že oplotenie patrilo jej. Týmto spôsobila prenikanie zveri na pozemok a spôsobovanie škody na jeho drevinách. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu o neplatnosti rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka. Zákon nepredpisuje žiadnu formu takéhoto rozhodnutia a odporkyňa bola viackrát pred podaním žaloby vyzvaná, aby tzv. závadové prvky odstránila, čím došlo k vydaniu rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, pričom odporkyňa sa ani raz k tomu nevyjadrila, hoci výzvy riadne prevzala. Odporkyňa nikdy v konaní nenamietala, že advokáti vystupujúci v jeho mene nemali od neho splnomocnenie na oznámenie jeho rozhodnutia.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila, že prístupová brána a kurín nemajú charakter závadových prvkov, pretože každý človek chce mať rodinný dom a pozemok okolo domu oplotený, bránu, garáže, kôlne a pod. V minulosti tam bol drevená brána, ktorá zhnila a teraz na vlastné náklady dala spraviť kovovú. Pri ohliadke bolo zistené, nahliadnutím do kurína, že ide o sklad náradia. Nechová hydinu už 10 rokov. Drevený plot bol postavený na KNC parc. č. 212 asi 50 cm od hranice parcele č. 207 a bol jej vlastníctvom a postavili ho jej rodičia, kde v minulosti chovali ovce. Navrhovateľ tvrdí, že mu boli spôsobené škody na drevinách, avšak neuvádza na akých a na spoločnom dvore parc. č. 207 nemá žiadne dreviny. Osobne bola za susedmi, ktorí uviedli, že navrhovateľ ich zámerne vtiahol, aby mali spory medzi susedmi. Zároveň predložila ich čestné prehlásenia. Nie je pravda, že k písomným výzvam navrhovateľa sa nevyjadrila, keď sa viackrát vyjadrila navrhovateľovi ako aj na obecný úrad, čo bolo predložené aj na súdnom pojednávaní. Žiaden spoluvlastník nesmie byť vylúčený z rozhodovania bez ohľadu na to, či ide o bežnú vec alebo nie. Ona bola vždy vylúčená, lebo navrhovateľ je väčšinový. Preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov (§ 136 ods. 1 OZ). Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci (§137 ods. 1 OZ). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne (§ 139 ods. 1 OZ). O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd (§139 ods. 2 OZ). Ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd (§139 ods. 3 OZ).

Rozhodovanie podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou nepredstavuje zákonom stanovený formalizovaný postup, ale zhodu či nezhodu pri riešení určitej vecnej otázky. O tom, že táto otázka sa stala predmetom spoločného rozhodovania, majú byť všetci spoluvlastníci informovaní pri zachovaní možnosti sa vyjadriť pred rozhodnutím a konečné rozhodnutie tak ovplyvniť. Potom i v prípade, že by s ním súhlasila väčšina spoluvlastníkov, počítaná podľa veľkosti podielov, nejde o rozhodnutie väčšiny v zmysle ust. § 139 os. 2 OZ, ale jedná sa z hľadiska hospodárenia so spoločnou vecou o neplatný právny úkon. V danej veci odporkyňa nebola príležitosť vyjadriť sa pred rozhodnutím navrhovateľa poskytnutá, a preto rozhodnutie navrhovateľa ako väčšinového spoluvlastníka o užívaní spoločného dvora, nie je právne relevantné. Na veci nič nemení, že navrhovateľ svoje rozhodnutia oznamoval odporkyňa výzvami, keď navrhovateľ jej už oznamoval rozhodnutie bez toho, aby odporkyňa mala možnosť pred týmto rozhodnutím sa k zamýšľanému rozhodnutiu vyjadriť. Teda uvedené rozhodnutie o užívaní spoločného dvora sa nestalo predmetom spoločného rozhodovania oboch spoluvlastníkov (väčšinového aj menšinového).

Ak by aj odvolací súd považoval výzvy zasielané odporkyňa ako rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka, odvolací súd tu poukazuje na to, že predmetné rozhodnutie neobsahuje rozhodnutie o celkovom hospodárení so spoločnou vecou (spoločným dvorom), jeho celkového využitia, ako budú na ňom spoločne hospodáriť a udržiavať tento pozemok. Ale rozhodnutie sa týkalo iba odstránenia veci zo spoločného dvora, ktoré sú vo vlastníctve odporkyne, teda týkalo sa iba užívania odporkyne spoločného dvora. Takéto rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka by bolo možné považovať za rozhodnutie v rozpore s dobrými mravmi, keďže obsahovalo iba rozhodnutie o odstránení veci, ktoré mala uložené odporkyňa na spoločnom dvore. Rovnako navrhovateľ sám zmluvou zriadil pre susedov D. M. a W. H. osobné vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo a motorovými aj nemotorovými vozidlami a poľnohospodárskymi mechanizmami po spoločnom dvore, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa a odporkyne a bez toho, aby mala možnosť sa k tomuto vyjadriť aj sama odporkyňa, pričom sa jedná o užívanie ich spoločnej veci treťou osobou. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že sa snaží týmto zabrániť iba ďalším sporom so susedmi, odporkyňa k svojmu vyjadreniu na odvolanie navrhovateľa pripojila čestné prehlásenie týchto susedov o tom, že nemienia vyvolávať žiadne susedské spory s odporkyňou.

Čo sa týka požiadavky odstránenia kurína, odporkyňa tvrdila, že jedná sa o sklad náradia a toto jej tvrdenie bolo potvrdené i ohliadkou na mieste samom. Teda odvolacia námietka navrhovateľa, že napriek tomu sa jedná o kurín je neopodstatnená. V časti žalobného návrhu, ktorým sa domáhal navrhovateľ uvedenia do pôvodného stavu dreveného plotu, nakoľko bol odstránený bez jeho súhlasu, odporkyňa na ohliadke dňa 07.04.2015 ako aj na pojednávaní dňa 02.09.2015 tvrdila, že tento je v jej vlastníctve, ktorý bol postavený na KNC parc. č. 212 v jej výlučnom vlastníctve. Navrhovateľ toto tvrdenie v konaní pred súdom prvého stupňa žiadnym spôsobom nerozporoval a až v odvolaní proti rozsudku uvádzal, že plot postavili ich predkovia. Ďalej tvrdil, že týmto mala odporkyňa umožniť vstup zveriny, čím malo dôjsť k poškodeniu jeho drevín. Navrhovateľ však neuviedol na akom pozemku a aké dreviny mu mali byť poškodené. Uvedené žiadnym spôsobom nešpecifikoval, a preto sa nemohol súd tým ani zaoberať, či skutočne odstránením tohto plotu malo dôjsť k nejakým škodám. Navrhovateľ v odvolaní poukazoval na nové skutočnosti, na ktoré nepoukazoval pred súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o železné stĺpiky a pletivový plot, ktorý má byť v zadnej časti dvora s tým, že stĺpik nemal byť postavený na hranici, čo vyplýva i z náčrtku pripojeného k žalobnému návrhu. Navrhovateľ však tieto skutočnosti pred súdom prvého stupňa netvrdil a spomínaný náčrtok nebol k žalobnému návrhu pripojený a ani k samotnému odvolaniu.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, okresný súd správne vecne posúdil žalobný návrh s poukazom na ust. § 139 ods. 2 OZ, že nejde o rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka o hospodárení so spoločnou

vecou, a preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Navrhovateľ napadol aj výrok o trovách konania, avšak k tomuto výroku neuvádzal žiadne dôvody, prečo ho považuje za nesprávny. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k dôvodom, ktoré okresný súd viedli k vysloveniu, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody.

Napriek tomu odvolací súd je toho názoru, okresný súd správne rozhodol o trovách konania pred súdom prvého stupňa, keď vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Prihliadol na pomer úspechu a neúspechu u oboch účastníkov. V časti zamietnutia návrhu mala úspech odporkyňa a zároveň berúc do úvahy späťvzatie žaloby z dôvodu odstránenia niektorých závadových prvkov odporkyňou až po začatí konania, bolo konanie zastavené pre správanie sa odporkyne. Z týchto dôvodov aj v časti o trovách konania bolo rozhodnutie okresného súdu potvrdené ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p., aplikujúc ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p., keď odporkyňa v odvolacom konaní mala plný úspech, avšak náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, preto jej tieto neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustné odvolanie.